

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 55. Galliæ Procerum fœdus contra Clerum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

tionem iniit: sed Renaudus morbo correptus, & morti proximus arcano Judici scelestum detexit consilium. Vix exspiraverat, cum conscientiae arbiter rei notitiam Papæ dedit. Radulphus comprehensus negavit primum; deinde tormentis subjectus omnia confessus est. Sub idem tempus Lugduni eandem ob causam capti duo Equites Itali affirmarunt, quadraginta circiter socios fortissimos in Papæ cædem conjurasse, vel Friderico mortuo, nullo necis metu absterrendos, quin Papam in frustra conciderent, eo quod se rem Deo ac hominibus gratam sic facturos existimarent. Ab eo tempore Papa in conclavi se suo abditum continuit, quinquaginta circiter armatis viris diu noctuque excubantibus, e palatio suo ne ad templum quidem sacris operandi causa se conferre ausus.

Sæcul. XIII.
A.C. 1247.

§. LV.

Gallicæ Procerum fœdus contra Clerum.

Sub finem anni præteriti Franciæ Proceres, ut Cleri conatus infringerent, tabulas publicas latino sermone confici curarunt, in quibus dicebant: *Superstiosus Clerus non considerat, Regnum Gallicum Caroli Magni, cæterorumque Principum armis ad fidem adjunctum fuisse.*

*Preu. libert.
ch. VII. n. 8.
Matth. Par.
p. 628.*

Mm 4

Hic

Sæcul. XIII.
A. C. 1247.

Hic patet ignorantia illius, qui has litteras composuit, dum Christianæ fidei in Galliam introductionem Carolo Magno tribuit, & huc adhibet bella, quæ is Rex contra Saxones cæterosque Germaniæ ethnicos gessit. Scriptum continuatur: *Clerus nos primum decepit per demissionem subdolan. & arces a nobis conditas obtinens, profanorum Principum jurisdictionem absorbet, ita, ut mancipiorum filii secundum leges suas homines liberos judicent, cum nos potius illos secundum leges ab antiquis victoribus editas judicare deberemus, nec consuetudinibus Majorum nostrorum per constitutiones novas quidquam derogandum esset. Nam pejorem reddunt nostram quam ipsorum ethnicorum conditionem, de quibus Deus dixit: Reddite, quæ sunt Cæsaris, Cæsari! Clerici hic vocantur servorum filii, quia multi erant plebeji ac servilis status. In scripto pergitur: Cum proin Regnum non per jus scriptum, nec per arrogantiam Clericorum, sed per labores bellicos acquisitum fuerit; nos Optimates cuncti hoc decreto prohibemus, nequis Clericus vel laicus alium ad Judicem ordinarium aut delegatum (oportet intelligere Ecclesiasticum) præterquam ob hæresin, matrimonium, vel usuram vocet, alioquin omnia amissurus bona sua, & membro mutilandus. Executores constituere haud emittemus. Sic attolletur nostra jurisdictio*
sic

fic Clerici nostris ditati sumptibus in sta- Sæcul. XIII.
tum primitivæ Ecclesiæ, & ad vitam contem- A. C. 1247.
plationi deditam redigentur, nobis actionem,
quæ nos decet, relinquent, ac miracula, quæ
pridem cessarunt, nobis dabunt spectanda.

Hujus decreti executores nominati
 fuere per litteras patentes Gallica lingua
 scriptas in hunc modum: Nos omnes,
 quorum sigilla e præsentē scripto pendent,
 nostro & successorum nostrorum nomine ju-
 ratum promissum fecimus, nos & cunctos,
 quibus ad hanc societatem accedere libue-
 rit, mutuo adjuvandi, nostraque ac illorum
 jura contra Clerum defendendi. Et quia
 non nisi difficulter omnes convenire hanc
 ob causam possemus, Ducem Burgundicæ, Co-
 mitem Britannicæ Petrum, ac Engolismæ
 Pagique Poliacensis Comites communi con-
 sensu elegimus, ut, si quis ex hac societate
 actionem contra Clerum haberet, tale illi
 ferremus auxilium, quale hi quatuor op-
 portunum judicassent. Hunc in finem cen-
 tesimam proventus sui partem daturum se
 quilibet jurabit: hæc pecuniæ colligentur sub
 festum Purificationis Domine Nostræ, mit-
 tenturque, quo erit opus secundum litteras
 quatuor Procerum vel duorum ex illis. Si-
 quis erraret, nec cederet quatuor illorum
 sententiæ, societas eum non adjuvaret. Si-
 quis e societate quatuor Procerum iudicio
 perperam proscriberetur, non omittet jus
 suum persequi, nisi aliter statuam. Si ex

Sæcul. XIII. A.C. 1247. *illis quatuor duo morerentur, aut e regione abirent, duo reliqui in eorum locum duos subrogabunt: si tres vel quatuor e Regno aut e vita decederent, decem vel duodecim societatis viri spectabiliores quatuor alios eligent. Societas approbabit, quod fecerint illi quatuor, aut eorum jussu privatus aliquis. Hoc fœdus durabit semper, & sancitum est an. 1246 mense Novembri. Multi Ecclesiastici hac Franciæ Procerum conjuratione territi, eos rem ex condictione Imperatore gerere putabant, ex eo præsertim capite, quod se Clerum in statum Ecclesiæ primitivæ redacturos esse minitarentur sermone Principis illius proprio.*

IV. epist. curr. 35. ap. Rayn. 1247. n. 49. *Galliæ Episcopi, cæterique Præsules id Papæ conquerebantur, qui reposuit. Ex omni parte afflictionibus circumdatus sumus. Cernimus crudelem Ecclesiæ inimici impietatem (de Friderico loquitur) sed acerbiore nos dolore afficit nova molitio Catholicorum, in quibus fiduciam posuimus maximam, & quorum exemplum ne reliquis nationibus perniciosum sit, metumus.*

VI. capit. 366. al. 281. II. q. I. c. 35. 36. 37. *Opponit dein Franciæ Procerum decreto existimatam Theodosii legem in favorem jurisdictionis Episcoporum a Carolo M. confirmatam, & a Gratiano insertam Decreto suo: sed merito suspectam esse suo loco notavi.*

Sup. Lib. XLVI. §. 8. Galliæ Optimates ignorant forsitan, illos, qui

qui contra libertatem Ecclesiasticam san-
 ctiones faciant, ipso jure a communione
 priorum exclusos esse secundum constitutionem
 Honorii III. Igitur Episcopis, ut illos
 erudiant, illis summa constantia obsistant,
 & contra rebelles, quod æquum sit, sta-
 tuant, impense suadet, omne auxilii ge-
 nus promittens.

Sæcul. XIII.

A. C. 1247.

Sup. Lib.

LXXVII.

§. 49.

c. Noveritis.

49. de sent.

excom.

Papa simul Cardinalem Odonem de
 Castro Rodolphio Episcopum Tuscula-
 num & in Gallia Legatum suum per lit-
 teras jussit interesse concilio ab Episco-
 pis hac de re celebrando, modum agen-
 di cum Proceribus ita ei præscribens.
 Primum ab Ecclesia sejunctos denuncia-
 bis omnes illos, qui has sanctiones &
 consuetudines Ecclesiæ libertati contra-
 rias observari curabunt, & illos, qui eas
 scripserunt, & qui easdem in judiciis se-
 quentur. Has constitutiones & jurata
 eas observandi promissa esse nulla decla-
 rabis. Proscribes omnes illos, qui hanc
 conjurationem inierunt, aut inibunt, vel
 alios ad eam inducent; omnes illos, qui
 centesimi denarii pensionem exsolvent,
 vel accipient; illos, qui ex occasione hu-
 jus conspirationis jurisdictionem Eccle-
 siasticam turbabunt. Non obedientes
 omnibus privilegiis a sancta Sede con-
 cessis, ac prædiis fiduciariis, quæ ab Ec-
 lesia habent, privabuntur, illorumque
 filii a sacris Ordinibus & beneficiis exclu-
 dentur.

IV. ep. cur.

36. Rayn.

n. 53

Sæcul. XIII. A. C. 1247. dentur. Clerici, qui post monitionem tuam non statim suum illis servitium renuntiaverint, cunctis beneficiis exuentur ipsoque Clericatus privilegio. Papa has minas parum efficere videns, Galliæ Procerum cognatis beneficia multa tribuit, ut plura simul possiderent, gratiam legis fecit, indulgentias plurimas concessit, & Optimatibus ipsis donorum copiam misit. Quibus mediis magnum eorum numerum reduxit ad obsequium: neque res longius progressa tunc est.

Matth. Par.
p. 623.

§. LVI.

S. Ludovicus sacram expeditionem parat.

Id. p. 631. Sub medium verni jejunii tempus an. 1247 sanctus Rex Ludovicus magnum habuit Senatam, in quo suæ sacrum ad bellum profectio festum S. Joannis diem anno proximo futuram destinavit. Jurjurando ad illud & se adstrinxit, & ut cæteri cruce signati se adstringerent, fecit, eum, qui contra egerit, proscribendum, & hostem publicum reputandum asserens. Et quia expeditio contra Fredericum bello Palæstino obstabat, effecit, ut Papæ jussu Petrus Capochius Pontificius in Germania Legatus nec vota transmarini itineris commutari, nec sacros oratores a suadendo, hoc itinere impediri

Rayn.
1247. n. 56.